

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

Zachar.

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

יהוה צבאות בעיר נא ההוא אב יי צבא
 אירבניך זרובל לבר שאלתא
 עבריאמר יי ואישויק
 כנען דעזרא עליה ארו בר
 איתרעיתי צב יי צבאות

בחדש השמיני בשנת שתים לדרושיה
 דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן ערוהנא
 לאמר בירחא תמינא בשנת תרתין לדר
 הוה פיתגם נבואה מן ק יי עיב זכריה בר
 ברכיה בר עידו נביא למימר קטף חוה
 על אבתיכם קטף חוה רען מן קרס יי על
 אבהתכון על ד ארצו קרמיה ואמר רב
 אלהם כה אמר יהוה צבאות שוכו אלינאם
 יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה
 צבאות ותימר להון כרג צב יי צבא תוס
 לפו חני צב יי צבא ואתפני במימדי לאטא
 לכו אמר יי צבא אל תהיו כאבתיכם
 אשר קראו אלהם הנביאים הראשנים
 לאמר כה אמר יהוה צבאות שוכו נא
 מדרכיכם הרעים ומעלליכם הרעים
 ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה
 לא תהוון באבהתכו ד אית נביאו להו
 נביא קרמא למימר כיר צב יי צבא תכו
 בשן מאור חתכון ביטתא ומעבר יכון
 מקלקליא ולא קבילו ולא אציתו למימר
 צב יי אבתיכם איה הם והנביאים הלעולם
 יהוה אבהתכו או אינעו ואסתומדו נביא
 לעלמא קיימין בקושטא לא נביא לעלם
 קיימין ארדסי וחסי אשר צוית את
 עברי הנביאים הלא השיע אבתיכם

וישכו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות
 לעשות לנו מדרכינו ומעללינו כן
 עשה אתנו ברם פיתגמי וקיימי חתנות
 ות עברי נביא הלא אדביקו אבהתכון
 ותכו ואמרו כלא דחשבו יי צבאות
 למעבר לנא כאור חתנא ובעבר נא
 מן עבר עימנא ביוכ עשרים
 וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש
 שבט בשנת שתים לדרושיה הוה דבר
 יהוה אל זכריה בן ברכיה בן ערוהנא
 לאמר ביוכ עשרין וארבעה לחד עשר
 מרחין הוא ירחא שבט בשנת תרתין
 לדרושיה הוה פיתגם נבו מן ק יי עיב זכריה
 בר ברכיה בר עידו נביא למי ראתיה חוה
 והנה איש רכב על קוס ארס והוא עמיד
 בין החדקים אשר בני עליה ואחר
 פוסקים ארמים שרוקים ולבנים חזית
 כליהיא והא נברא רכיב על פוסקי סמיות
 והוא קאים בין אילני הדסא רינגבלי
 ובתרוהו פוסקן פומיקין קחחין וחזיתין
 ויאמר מה אלה ארצו ויאמר אליהם
 הדבר כי אני אראך מה המה אלה
 ואמרית מן אילון ריבוב ואמר יי
 מלאכא דממלייל עמי אנא אחו נב
 מן אינעו אילין ויען האיש קעמד בין
 החדקים ויאמר אלה אשר שלח חוה
 להתהילך בארץ ואתיב צבא קאים
 בין אילני הדסא ואמר אילין ושלח
 יי להלכא בארעא ויעע אתמלאך
 יהוה העמד בין החדקים ויאמר יי
 התהלכע בארץ והנה כל הארץ
 ושבת ושקטת ואתיבו יתמלאכא

אם
 אב
 אב
 אב

אם
 אב
 אב
 אב

אם
 אב
 אב
 אב

374

ונחם יהוה עול את ציון ובוחר עול בירושלם
 עול איתנו בני למימר כדון צל צל עול
 ותמלקן קרובי עמי טוב איתכם עולות
 ציון ויתרע עול בירושלם
 ואשא את עיני וארא והנה ארבע קרנות
 וקפית עיני והוית והא ארבע מלכין
 ואמר אלי המלאך הדבר בי מה אלה
 ויאמר אלי אלה הקרנות אשר ורו את
 יהודה ואת ישראל וירושלם ואמרתי
 למלאך המלאך עמי מה אלו מלכותא
 ואמר לי אלו מלכותא רבדא דת
 איתש יהודה וית ישראל ויתכ דירושלם
 ויראני יהודה ארבעה חר
 חרשים ואחרוני דארבעה חרשים ואמר
 מה אלה באים לעשות ואמר לאמר אלה
 הקרנות אשר ורו את יהודה כפי איש לא
 נשא ראשו ונבא אלה להחרוד אתם
 לנדות את קרנות העים הנשאים קרו אל
 ארץ יהודה לרותה ואמרתי מה אלו
 אתן למיעבד ואמר למימה אלו מלכותא
 רבדאית איתש יהודה ולא שבקא איתש
 להלבא בקומה וקומה ואתו אלו לאוע
 מתהון למתברית מלכות עממיא רבדא
 וזו על ארעא רבית יהודה לאגיותה
 ואשא עיני וארא והנה איש וכיהו חבל
 מדה וקפית עיני והוית והא גברא
 וכיהו חוט דמטתא ואמר אנה אתה
 הלך ואמר אלי למד את ירושלם לראות
 כמה רחבה וכמה ארכה ואמרתי לאן
 את אויל ואמר לי למי שנת ית ירושלם
 למיחוי כמאפותיה וכמא ארכה והנה
 המלאך הדבר בי יוצא ומלאך אחר יצא

דמקאים בין אילני הדקיא ואמר
 הליכט מארעא והא כל ארעא תמא
 שלחא ופקטא ויען מלאך יהוה
 ויאמר יהוה צבאות עד מתו אתה לא
 תרחם את ירושלם ואת עיר יהודה
 אשר ועפתה זה שבעים שנה ואתע
 מלאך דלי ואמר לי עבא עד אופתי
 את לא תרחם על ירוש ועל קרובי
 רבית יהודה ראתיתא עליהון לוט
 רבן שבוען שנין ויען יהוה את המלאך
 הדבר בידברים טובים ודברים נחמים
 ואתיב לי את מלאך המלאך עמי
 פיתנן תקנן פיתנן דעחובין ואמר
 אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר בה
 אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם
 ולציון קנאה גדולה ואמר לי מלאך
 המלאך עמי איתנו בני למימר כדון
 צל צבא מתפרע אנה פדערת
 ירושלם וציון קנאה רבא וקנאה גדולה
 אנקשת על העים השאננים אשר את
 קצפת מעט והמה עורו לרעה ורע
 רב אנה רעו על עממיא דשלו שלחא
 רבא רבית על עמי ועיר ואיש כ
 מפיטין לאבאשא
 לבו כה אמר יהוה שבת לירושלם
 ברחמיכי ביתי יבנה בה נאם יהוה עבא
 צבאות וקוה יבנה על ירושלם כבין
 כידון צל איתע לירושלם רחמיכי
 מקדשא יתבני בה צל צבאות חוט
 דמטתא יתעדי על בינין בותלי
 ירושלם עול קרא לאמר מה אמר
 יהוה צבאות עול תפוצתה ערו מטות

אמר

אמר

אמר

אמר

אמר

343^R

חזיא לה האנא עלי חזיתחא אצני צבאות
 ואערו ית חובי ארעא חזיא יומא חר
 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקרא איש
 לרעהו אל תחת גפוא לתחת תאמר
 בערנא ההוא אצני צבא תער עון עבר לחסיה
 לתחות פירי גופעהו ולתחות פירי תיעודה
 וישב המלאך הדבר כי ויערני באי ש
 אשר יער משנתו ותב מלאכא רממליל
 עימי ואערני בגרא רמיתער משיעתיה
 ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראית
 והנה מערת זהב כולה תלה על ראשו
 ושבעה עתיה עליה שבעה ושבעה
 מיצקת לצרות אשר על ראשה ויאמר לי
 מה את חזי ואמרית חזיתי והא מערתא
 דזהבא כולה ונלתא על ראשה ושבעה
 בוציעתא דעליה שבעה ושבעה דמריקון
 מיטקון מיטחא לבוציעתא דזהבא דער
 רישה ושנים ותים עליה אחד מימין א
 העליה ואחר על שמאלה ותרתין ויתין
 דעליה חר מימין גולתא וחד על שמאלה
 ואען ואמר אל המלאך הדבר כי לאמר
 מה אלה ארע ואת בית ואמרית למלאכא
 רממליל עימי למימר מה אילין ריבונין
 ויען המלאך הדבר ויאמר אלי הלא
 ידעת מה המה אלה ואמר לא ארע
 ואתב מלאכא רממליל עימי ואמר לי
 חלא ידעת מא איען אילין ואמרית לא
 ריבונין ויען ואמר אלי לאמר זה דבר
 וזהו אל דרובל לאמר לא בחל ולי
 בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות
 ואתב ואמר לי למימר דין פיתגמא
 דלי עיב דרובל למימר לא בחל ולי

44

אימרו ליה ופיק נשין דלא כשרין לכה
 לכהנתא מביתיה ואמר ליה חזי דאערו
 מינך חובך ואלבישית יתך וכמואן ואמר
 ושימו צנף טהור על ראשו ושימו הצנף
 הטהור על ראשו וילבטוהו בעריס ומלאך
 יהוה עמד ואמרית שונו מעינפא רביא
 על רישיה ושונו ארמינפא רביא על
 רישיה ואסבוהו איתא דכשרא לכהנתא
 ומלאכא דלי קאים ויער מלאך יהוה
 ביהושע לאמר ואסחיד מלאכא דלי
 ביהושע למימר כה אמר יהוה צבאות
 אכבדרכי תלך ואם את משמרת תי
 תשמר תכאתה תרון את ביתי ונכ
 תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים
 בין העמרים האלה כדנן אצני צבא
 אכ באורחון דתקנן קרמי תהר ואכית
 מסרת מימרי תיטר ואחאת תרון
 לרמש משין בבית מקדשי ואחתיטר
 ותעורתי ובאחיות מיתא אחיבך
 ואיתון לך ריעלין מהלכין בין סדפיא
 האילין שמע נא יהושע הכהן העול
 אתה ורעך הישבים לפנך כי אנשי
 מופת המה כי הנע מביא את עברי צמח
 שפע כען יהושע כהנא רבא את וחנניה
 מישא ועזריה חבד ארי עברין כשרין
 למיעבר להון נפא איען ארי האנא
 מיתתי ותעברי משיחא ויתעלי כי הנע
 האבו אשר נתתי לפנ יהושע על אבן
 אחת שבעה עינים הנע מפתח פתוחה
 נאם יהוה צבאות ופשת את עון הארץ
 ההיא ביום אחר ארי הא אנא דיהבית
 קרב יהושע על אנפא חרא שבעה

מאמר
מאמר
מאמר

מאמר
מאמר
מאמר

בבורה אלהין במימרי אמר לי צבאות
מי אתה הר הצדול לפע זרובכל למיטור
והוציא את האבן הראשה תשואת חז
חז לה מא את השיבא רומי מלכותא
טפשתא קרב זרובכל הלא במיטורא
ויגלי ית משיחא דאמיר טמיה מלקדמין
וישלוט בכל מלכותא
ויהי רבר יהוה אלו לאמר והוה פיתגם
נבואה מן ק לי עמי למימר דר זרובכל
וסרו הבית הזה ודיו תבצענה וידעתם
כי יהוה צבאות שלחני אליכם ירי
זרובכל שריאה למבני ביתא הדין ויהוה
ישבלונה ותירע ארני צבא שלחני
לאיתנבאה לבון כי מיט ליוס קטעת
ושמחו וראו את האבן הכדיל ביד
זרובכל שבעה אלה עיני יהוה המיר
משטטת בכל הארץ ארז מן הוארים
דכר ופארוז על בינניטא דהוא זעיר
הלאיתוב החרי כר והוה ית אבן מטקולא
בירא דזרובכל שבעה גידכין כאילין
קלי גלו עובדי בע אינשא בכל ארעא
ואעז ואמר מה שני הויתים האלה על
זמין המצה ועל שמאלה ואתיבית
ואמר ית לוח מה תרון ויתא אילין על
זמין מערה ועל סמאלה ואעז שנית
ואמר אליו מה שתי שכלי הויתים אשר
ביר שני צנורות חוקב המריקים מעלותם
חוקב ואתיבית תנינות ואמרית לוח
מאתרתט שובלי ויתא דיביר תרון
איסקריטון דרוב דמריקין מינערוז
מיטחא לבו ציני הנבא ויאמר אליו
לאמר הלא ידעת מה אלה ואמר לא

10^m

אלו

ארץ ואמר לו למימר הלא ידעת
מא אילין ואמרית לא ריבונך ואמר
אלה שני בני היצור העמדים על
ארץ כל הארץ ואמר אילין תרובני
רברביא דקרימין קוסריבון כל
ארעא ואשוב ואטא עיני ואראה
הנה מגלה עפר ותבית דקפית עיני
והוית והא מגלה פרחא ויאמר אל
מה אתה ראה ואמר אנ ראה מגלה
עפר ארכה עשרים באמה ורחבה
עשר באמה ואמר לי מה את חזי
ואמרית אנא חזי מגילה פרחא
ארכה עשרין אמיך ופוחיא עשר
אמיך ויאמר אלי זאת האלה הוצאת
על פני כל הארץ כי כל הגב מוה
כמוה נקה וכל הנשב עמוה כמוה נקה
ואמר לי דא מופתא דעתיד אלמפק
על אפי כל ארעא ארז כל הצעב
תכריב מיטא ליקי וכל המקיים
כשמי לשקר מירא ליקי הוצאתיה
נאם יהוה צבאות ובאה אל בית
הגב ואל בית הנשב עבשמי לשקר
ולנה בתוך ביתו וכלו את עצמו ואת
אבניו אפיקתה צבא וצבא ותיעור
לבית גבא ולבית המקיים בשמי ל
לשקרא ותבית בנ ביתיה ותשיצנח
ות אעוה ות אכעוה ויעא המילאן
הדבר בו ויאמר אלי שאנא עינד
ורצה מה היצאת הוצאת תפק
מלאכא דממליל עמי ואמר
זקת כעז עיני וחזי מן דעלן אילין
ואמר מה היא ויאמר ואת האופה

65

10 m

אלי לאמר ראה היצאים אל ארץ צפת
 הנחון את רוחו בארץ צפון ואמריו עלי
 ומליל עימי למימר חזי דנפקין בארע
 ציפונא אמר להון עיבדו ית רעור
 בארע ציפונא ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר והוה פיתגם נבואה מן קרני
 עימי למימר לקוח מאת העלה מחללי
 ומאת טוביה ומאת ירעה ובאת אתה
 ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה
 אשר באו מבבל סבבן בני גלותא מחול
 ומן טוביה ומן ירעה ותית את בעידנא
 ההוא ותיעול לבית יאשיה בר צפניה
 ראתו מבבל ולקחת כסף וחב ועשית
 עטרות ושמת בראש יהושע בן
 יהוצדק הכהן הערל ותיסב כסף ויהב
 ותעביר כליל רב ותשוו בריוש יהושע
 בר יהוצדק כהנא רבא ואמרת אליו
 לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה
 אוש צבא שמו ומתחתיו יצמח וננה
 את היכל יהוה ותימר ליה למימר בנ
 צבא למימר הא נברא משהא
 שבייה עתיד ריתגלי ויתרבי ויבני ית
 היכלא דיהוה והוא יבנה את היכל יהוה
 והוא ישא הוד ויטב ומשל על כסא
 והוה כהן על כסאו ועצת שלום תהון
 בין שניהם והוא יבני את היכלא דיהוה
 והוא יטול ויין ויתב ויטלט על מרסוה
 ומלכא דשלימא יהי בין תרויהון ומע
 והעטרות תהיה לחלם ולטוביה
 ולירעה ולחנן צפניה לזכרון בהיכל
 יהוה ותושבחת אתה לחלם ולטוביה
 ולירעה ולחנן בר צפניה לזכרון

מגן
 חלום
 ויטב
 ויטלט
 ויטלט
 ויטלט

בהיכלא דיהוה ורחקים יבאו ובע מהיכל
 יהוה וירעתם כי יהוה צבאות שלחני
 אליכם והיה אכ שמיע תשמעו בקול
 יהוה אלהיכם ומארע חזיקא יורש
 ובען בהיכלא דיהוה ותירעון אריו על
 שלחני לאתנבאה עליכון ויהי קבלא
 תקבלון למימרא דיהוה אהבו
 והי בשנת ארבע לדריוש חמלק היה
 דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש
 התשיעי בכסליו והוה בשנת ארבע
 לדריוש מלכא הוה פיתגם נבוא מן קרני
 עיבדו כריה בארבעה לירחא תשיעאה
 בכסליו וישלח ביתא ל שר אצר ורג
 מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה
 וישלח ביתא ל שר אצר ורג מלך ו
 ועברוהי לצלאה קרני לאמר אל
 הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל
 הנביאים לאמר האנכה בחדש החמישי
 החדש באפר עשירי זה כמה שנים
 למימר לכה נא רב שמשין בבירא
 מקדשא דיהוה צבא ולכפרנא למימר
 האיבבלי ברחא חמישאה האיתמצע
 עצמי מתפעקין כפארעברית דגן
 בבא שנתן ויהי דבר יהוה
 צבאות אלי לאמר והוה פיתגם נבוא
 מן קרני צבאות עימי למימר אמר אל
 כל עמם ארץ ואל הכהנים לאמר כי
 צמתם וספור בחמישי ובשביעי וחד
 שבועים טנה הצוב צמתוני אני אמר
 לכל עמא דארעא ולכהנא למימר
 ארי צימין אתון וספורין בחמישאה
 ובשביעאה רגן שבועין טנן הצוב

טעם תשמעו ד בן יוסף ויטב ויטלט ויטלט

345 R

תענו אתם מתענו קדמי ובי תאכלו
 ובי תשתו הלא אתם האכלים ואתם
 השותים ודאתם אכלו ודאתם שתו
 הלא לא יטבאלכח אתם אכלו ולאטנא
 לכה אתם שתו הלא את הדברים אשר
 קרא יהוה ביר הנביאים הראשונים
 בהיות ירושלים ישבת ושלוח ועריה
 סבסביה והעב והטפלה יטב הלאית
 פיתגמא רשלה יל ביד נביא קדמא
 כד הות ירושלים תבא שלוח וקדוהא
 סחרנהא ודרומא וטפלהא יתיב
 ויהו דבר יהוה אל זכריה
 לאמר והוה פיתגמא מודק ייעים
 זכריה למימי כה אמר יהוה צבאות
 לאמר מטפט אמת טפטו וחסד וחמס
 עשו איש את אחיו ביד צב יצבאות
 למימי ריו דקשוט ריעו וחסדא ורחמי
 עבדו ובר עיב אחוהי ואלמנה ויתום
 ער וענ אל תעסקו רעת איש את אחיו
 אל תחטבו בלבבכם וארמלא ויתום
 ועיור ומסכן לא תינסון וכישתגבר
 אחוהי לא תחטבון בלבבון ומאנ
 להקטיב ויתע בתם סודת ואזניהם
 הכבדו משמע וסרבו לקבלא ויתום
 בתפיהון מרוד ואודניהון יקרו מלישמע
 ולם שמו שמיר משמוע את התורה
 ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות
 ברוחו ביר הנביאים הראשנים ויהו
 קספ עול מאת יהוה צבאות ולכהון
 שווא תקף כשמירא מלקבלא ירת
 אור יתא וית פיתגמא רשלה יצב
 במימדיה ביר נביא קדמא ויהוה

צבאות

מזק יצב יהוה כאשר קראולא שמעו
 כו יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות
 והוה במאדאית נביאו יהוה נביאולא קבלו
 מן זלון קדמי ולא איקבל עלתהון צב י
 צבא ואסערס על כל העיב אשר לאירעס
 והארץ נטמיה אחריהם מעב ומטב וישמי
 ארץ חמדה לשמיה ואיבררעו בינע עממא
 דלא ידעונו וארעא תיערי בתרידון
 מיערי ומדתאים ושוואו ארע חמדהא
 לערו ויהו דבר יהוה
 לאמר והוה פיתגמא מודק יצב ער למי
 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה
 גדולה וחפה גדולה קנאתי לה כד צב י
 צבא מתפרע אנא פודענת ציון קנאה
 רבא וית רב מן קדמי על עממיא דאקעוהא
 כה אמר יהוה שבת אל ציון וטכע י
 בתוך ירושלים ותקראה ירושלים עיר
 האמת וחד יהוה צבאות הך הקדש כד
 צב י איהטב לציון ואשרי שכיתמי בג
 ירוש ותתקרי ירושלים קרתא דקושטא
 וסוד בית מקדשא דה צבא טורא קדושא
 כה אמר יהוה צבאות ער
 יטבו וקניב וקעת ברחובת ירושלים
 ואיש משענתו בירו מרב ימים ביר צב
 י צבא ער יתבון סכין וסכין ברחובי
 ירושלים ותר עובדוהי תקעא יגנן עליהון
 מן סכין יומין ורחובות העיר ימלאו ילדים
 וילדות משחקים ברחבתיה ורחובי י
 קרתא ירושלים יתמלון ער יומין וער יומין
 משבחון בפתאהא כה אמר
 יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם
 חוה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה

ל

ל

ל

ל

10

צבאות כדעו כי יצא צבא כד תפקד דחלת
 בעני שארא רעמא דדק ביומיא האיש
 את דמי דרון צב י צבא
 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את
 עמי מארץ מרחק ובארץ מבוא השמש
 כד יצא צבא האנא פרוק ית עמי צבא
 מארע מדינחא ומארע מעלני שישא
 והבאתי אתם ושכנע בתוך ירושלים והיו
 לי לעם ואני אקיה להם לאלהים כבאמת
 ובצדקה ואעיל יתהון וישרון בעירו
 ויהון קדמי לעב ואנא אהוי להון לאה
 בקשוס ובזכו כה אמר יהוה
 צבאות תחוקנה ידיכ השמעים בימים
 האלה את הדברים האלה מפי הנביאים
 אשר ביום מוסד בית יהוה צבאות ההים
 להבנות כדעו כי יצא צבא יתקפו ירוסן
 דשמעון ביומיא האישו ית פיתגמיא
 האילין מפוס נביא דמי ביומיא דשרי
 לאישתכללא בית מקדשא דמי צבא
 היכלא לאיתבנאה כי לפע הימים ההם
 שבר הארם לאעניה ושבר הבחמד
 איענה ולימצא ולבא אין שלום מן הער
 ואשליח את כל הארם אוש ברעו ארי
 קדם מייתי וימיא האילין אדאראתשא
 לאחזה ואגרא דבעדא ליתיהו ולנפא
 ולעליא לית שלמא מן קדם מעיקא
 ואיערי ית כל אינשא גבר בחכמה וענה
 לאומים הראשונים אנן לשראית העם
 הוה נאם יהוה צבאות ובען לאכיזמיא
 קדמיא אנא לשארא רעמא דרון צב י
 צבאות כי ירע השלום הנפון תקפריה
 והארץ תוט את יכולה והשמים יתנו

עלי והנחלת את שארית העם הזה
 את כל אלה ארי בעידנא הוא ארע
 יהי שלם עפנא תיתון אי כה וארע
 תיתון ית על לנה ושמיא ישמשונו
 בטלהון ואחסין ית שארא רעמא
 דרון יתכלביר כתא האילין והיר
 כאשר היתב קללה בעיובית יהודה
 ובית ישראל כן אושיע אתכם והיו
 סכה אל תיראו תחוקנה ידיכם והיו
 כמארהויתון להטא בעממיא בית
 יהודה ובית ישראל בין איפרוק יתמן
 ותהון מברכין לאתירחלון התקפו
 ידיכון כי כה אמר יהוה
 צבאות כאשר ונציתי להרע לכם
 בהקציה אכתכם אתי אמר יהוה
 צבאות ולא נחמתי ארי כד יצא צב
 צבאות כמא רחשיבית לאנאשא
 לכון כד ארצו אבהתכון קדמי צב
 י צבא ולא תב מימדי כן שבתו ו
 ונציתי בימים האלה להטיב את
 ירושלים ואת בית יהודה אל תיראו
 כן תבית חשיבית ביומיא האילין
 לאישכא ליתבי חרפ ולרביית יהודה
 לא תירחלון אלה הדברים אשר
 תעשו דברו אמת איש את רעו
 אמת מטפס טלום טפסו כסעריכם
 אילין פיתגמיא ית עפרון מליא
 הושוטא גבר עם חכמה קושטא
 וריתא דטלמיא ארעו בקירויכון ואיש
 את רעת רעו אילתחשבו בלבגכם
 ושבועת שקר אל תאהבו כי את כל
 אלה אשר שנאתי נאם יהוה וצב

ות

יתבישת חברה לאתחשבו בלבבון
 ושכונתם רשיקרא לאתחשבו
 את כל אילן תחוקית צב
 יהוה רב יהוה צבאות אל
 לאמר יהוה פת גבו מן קו צבא עמי
 למוצרי מה אביר יהוה צבאות צום
 הדביע וצום החמישי וצום השביעי
 וצום העשירי יהיה לבית יהודה ל
 לששון ולשמחה ולמושרים טובים
 והאמת והשלוש אהבו כל צבא צבא
 צום ארבעה וצום חמישה וצום
 שביעה וצום אשור יהיה לבית
 יהודה לבצע ולחרוא ולמושרים טובים
 וקושטא ושלמא רחמי
 בה אמר יהוה צבאות עד אשר צאו
 עמים ושבי ערים רבות בלב אביר
 צבאות עד דמתו עמיין ותביקרון
 סגיאן וחלבו ושבי אהת אל אחד
 לאמר נלכה הלוקד לחלות את פני
 יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה
 ופני ויהוה ותביקרא עים חרוא
 למוצרי מה אביר יהוה צבאות
 אולפן מוק צבא דין לרין ימראת
 את אנת ובאו עמיס רבים וגוים
 ענבים לבקש את יהוה צבאות ביר
 בירושלם ולחלות את פני יהוה ויתן
 עמיין סגיאן ופולכין רבים למיתבע
 אולפן מוק צבא בירוא וליצלאה
 בה אמר יהוה צבאות
 כימים והמה אפור יהוה עשרה
 אנשים מכי שועת העים והחוקו
 בכנת איש יחרי לאמר נלכה עמכם

פ"ג
 ב"ב
 פ"ג
 ב"ב
 פ"ג
 ב"ב

59

כי שמענו אלהים עמכם כד אצלי צב
 ביוצא האינו דיתקפן עסראגברין
 מכל לישני עמיא ותקפון בכנר גבר
 והודאי למוצרי עזיל עמכון ארי שמענא
 דמימרא ריי בסעדיכון
 משארם יהוה בארץ חדרה ורמשק
 מנתנו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי
 ישראל מטל פשתא ריי בארע דר
 רוביא ורמשק תתוב למיחוי מ ארע
 בית שכינתיה ארי קיי עין עובדי בני
 איתמא איתרעו בבל שיכטי אדירי
 ונס חמת תובל בה צר וצירון חכמה
 מאר ואת חמת תתוב למיחוי מ ארע
 בית שכינתיה צר וצירון ארי תקיפת
 לחרוא ותבן צר מצור לה ותצבר כסף
 כעפר וחרוץ בקיט חוצת ובעת צור
 תקפא לה וכנפות בספא כעפר אחרת
 כסן שוקין הנה ארע יוריטנה והכד
 בים חילה ותיא באשתאכל הא
 מתדיך לה ורמי בומא עותרה ותיא
 בער אתתוקד תרא אשקלון ותירא
 וענה ותחיל מאר ועקרון כי הוביט
 מבטח ואביר מלך מענה ואשקלון לא
 תפס תיחוי אשקלון ותידחל ועור
 תנוע לחורא ועקרון ארי בהיתת מבית
 תחצנה ויביר מלכא מענה ואשקלון
 לא תתירב וישב ממור באשרוד והמת
 גאון פלשתים ויתבן בית ישראל באשרוד
 והובח כעבראק ואיכטי לרבת פלשתים
 והקרתו רמינ מפין ושקצו מכין שני
 תשאר גם הוא לאלהים חזיה כאלת
 ביהודה ועקרון כיטוקי ואישי צי אכלי

רבא ושיקווצא מביניהון וסוף חיליהון
 ונחין די שתארוז בחו יתוספון אף אישו
 על עמא דאקנא ויהו ברבין רבית
 יהודה ופקרוז תית מלי בית ישראל בדי
 וחנתי לבית מיצא מעב ומשבולא
 ועבר עליהם עד נוגשי עתה ראת
 בעיני ואשרי בבית מקדשי שכנת קר
 ותקוף דיע גבורת כשור דאישאמק
 ליה כחור סחור מדערן ומדתאכ ולא
 יעבר עליהון עד שילטונן אריבען
 גלית גבורתי לאיטבא להו
 גלי מאר בת ציון הרועי בת ירושלם
 הנה מלך יבא לך צדיק ונוטע הוא
 עץ דרב על חמור ועל ער בן אתונת
 בועי לחדא בע שתא ד ציון זבועי כע שתא
 דירוש הא מלך אתי לעיר זבי ופרוק
 הוא עינוותו ורכיב על חמר ועל עלבי
 אתו והברתי רכב מאפריס וסוס מי
 מירושלם ותכרתה קטת מלחמה ודמ
 שלום לעינים ומשלו מיס וער ים ומעור
 עד אפסי ארץ ואשתי צי רתכין מאפר
 וסוסון מירושלם ואיתבר תקוף עברי
 קרב משורית עממיא ודין שלמא לנ
 למלכותא ויטלוט מימא ועד מערבא
 ומפרת עד סיפי ארעא וג את ברם
 בריתך שלחתי אמריך מבוראן מיס
 בו את אתון רעל רבא איתער לבזוקים
 פריקית יתכח משעקוד מי צרא סופקת
 צורכיכון במדבר ערי האכעב ריקו
 דלית מיין ביה שוכו לבערון אמרי
 התקוה גם היום טעור משנה אשיב לך
 תוכו למיהו ברבין תקיפון אמרי יא
 דמפברין לפורקנא אף יומא רין אשלו

10m

לחנואה לבן רעל חד תדון בשבון ואפ
 דאמריית לבון איתת לבון כירמתי לו
 יהודה קטת מילאתי אפריס וערוד
 בעל ציון על בער יתו ושפתך כחרב
 נבר ארי את קיפית קדמי רבית יהודה
 בקטות מתיחה בבית אויעו מלית גבורה
 בית ישראל ואנבר בער ציון על פני עממיא
 ואי טוינך כחרבא ביד גברא ויהוד
 עליהם יא אה ויצא כברק חיצו וארני
 יהוה בשופר יתקע והלך בקערות
 תימו ולי עליהון יתגלי ויהו נפקין סמון
 פיתעמוחי ומזק יי אהיב בשופרא יתקע
 וידבר בעלשעל רוח דרומא יהוה צב
 צבאות יג עליהם ואכלו וככשו אכע
 קלע ושתו וחמו כמו יין ומלא כמורק
 כוונות מזבח יי עבא את ירחם עליהון
 ויטלטון בעממיא ומקטילונן ושארון
 יצמרון כמא דשרון אבנא בקילע יא
 ויכוון ית עכסייהון ויטבעון מינהון י
 בשתי חמר ותחי נפשיהון מליא תפעון
 כמורק רמלי סלת ומשח ויהו מזחין
 ברמא דמזחד עלכות מדבכא חוט
 והושיעם יהוה אליהם ביום ההוא בעו
 עמו כי אבנ נור מתעסקות על ארמתו
 ויפרקיען יי איהון ביום ההוא על
 דאיתברו כענא עמיה אריבחרין
 מאבנ איפורא ויקרביעו לארעהון
 כי מה טובו ומה יופיו דגן כחור ים ותירש
 יעבב בתולות אריבא טב ומא יא אולפ
 אודיתא לצעדיא ודין דקטוטי מתקן
 כבי כעשתא שא לוי מיהוה מטר בעת
 מלקוש יהוה עשה חויוים ומטר נשם

80

377 R

ותן להם לאיש עשב בשרה שאחמון
 ובישראל בעידן לקיטלי עבד רודין
 ומהות מישראל לבני אשאל למיתן להון
 עבדא למיכל ועיסקא לעירא בחקלא
 כי התפרים רכרו און וחקמים חוו פקר
 וחלומות השוא ידברו הכל יתחמו ועל
 כן נסעו כמו צאן וענן כי אקרעה אר
 פלחי צלמיה ממלחין אונים וקסמיה
 מתנבן שקר ונבי שיקריהון שיקרא
 ממלחין לא מירעם מעמק על כן
 איתברו ככידוק ענא גלו אר לית מל
 על הרעים חרה אפי ועל
 העתודים אפקד כי פקר יהוה צבאות
 את ערדן ואת בית יהודה וטס אתם
 כקוס הודו במלחמה על מלכיה הוה
 רוצי ועל שילטותיה אנה מסער עליהון
 חוביהון ארי רכירי עבא תעמיה ת
 דבית יעקב וישוי זתהון כפוסית אתקיק
 דזיתן בקרבא מיט פעה מיט יתר
 מיט קשת מלחמה מיט יצא כל ענ
 מחרו מיט מלכיה מיניה משיחיה
 מיניה תקוף קרביה מיניה יתרכון כל
 פרנקויה כחרא יהו כגכריס בוסים
 בטיט חוצות למלחמה ונלחמו כי יהו
 עמם וחובישו רכבי סוסים ויהו כנפין
 בית ישראל והשין קטלו עממיה בסין
 שוקין בקרבא ויגיהון קרב ארי מינדא
 דג בסערהון ויבחהון רכבי סוסון ו
 וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף
 אושיע והושמתיים כי רחמתיים והו כל
 כאשר לא זמתיים כי אני יהוה אלהיכם
 ואענם ואינפתי דבית יהודה מרת

פז
יב

C.11

ותשיב אשת תוקפכו הילך ברושכי
 נפל ארז אשר ארום שדרו הילך לו אלני
 כשן כי ירד יער הבצור אילולו מלכא
 ארז איתברו שילטון ארעתר נבסא
 מתכונן אילולו טורני מדינתא ארזי
 ארז איתכונן מחו תוקפכו קול לילת
 הרעים כי שדרה ארתם קול שאנת
 כפירים כי שדר גאון הירדן קל צונת
 מלכיא ארז איתכונן מחוהחן קל
 טחומתהון כבני אריון כרצוש עליון
 הוס ירדנא כה אפר יהוה
 אלהירעה את צאן ההרעה כירט צב
 יי ארז איתנבי על פרנסא דאיתמבא
 לפרנסא עמי ואישן שליטו בהחכעט
 לעכסתא אשר קנחן יהרען ולא יטע
 יאשמו וככריחו יאמר ברך יהודה
 ואנשיר דרעה לא חמל עליוהון
 דקנחון קטלין להון אמרו לית עלנא
 חובא ומזכניהון אמרו כירי דרעה
 ורעהון לא חייסין להון כי לא אחמל
 עוד על יטבי הארץ נאס יהוה והנה
 אנכי מביצא את הארס איש ביד
 רעהו וכיר מלכו וכתתו את הארץ ולא
 אעיל מידם ארזי לא אחוס עוד על יטבי
 ארעא צב י והאנא מערית איתשא
 צב ביד חבדיה וכיר מלכיה וכונן ית
 ארעא ולא אישחוב מידהון וארעה
 את צאן ההרעה לכו עמי הצאן ואקח
 לי שני מקלות לאחד קראתי לעכו ולא
 ולאחד קראתי חכלים וארעה י את
 הצאן ומנית פרנסא על עמי ואישן
 שליטו בהון בעטא לניכסתא ומסכית

וטרטולות עמי ואיתפליג קרמי ותרון
 פולעון איתפליג בית ישראל על רבית
 יהודה קצו במלכותא רבית חוד רסון
 רעוא קרמי למיהוי פרנסין על עמי
 ואכחיר את שלשת הרעים ביד
 אחר ותקצר נפשי בהם וגם נפשכמה
 כי ושיציתי ית תלתא פרנסא אפרחא
 חר ורחיק מיפרי יתהון על דנפשתהון
 קצת בפולחני ואמר לא ארעה אתכם
 המיתה תמות ותנבלות תכחד ותשארת
 תאכלנה אשה אתבשר רעותה ואפית
 דלא למנאה עליון פרנס רמיהרנין
 זכותן דמי שתיצו י שתיצו דרשתהון
 זכון צב ית צבכי קריביה ואקח את
 מקלי את צעם ואצדע אתו להפיל את
 בריתי אשר ברתי את כל העמים ויא
 ואייתתי ית ספחרי מלכא דאתר על
 מלכא דישרא ואגלית יתה על רי
 דאשנא קימא ארעא עימהון דלא
 למפליח לטענותא בקין גלו לבית עמי
 ותפר ביוב ההוא וירע כן עני הצאן
 השמרים אתי כי דבר יהוה הוא ועל
 דאשנא קימא גלן בערנא ההוא
 וידע כן עינותא חסיכי עמי
 רעבון רעות ארזי פיתנא ארזי הוא
 ואמר אלהם אם טוב בעיניכם הכו
 שכרי ואם לא חרלו ויטקו את שטי
 שלשים כסף ואמרית להון אכתקן
 בעיניכם עיבדי רעותי ואם לא אתמעו
 ועבדו רעותי צברין מקצת ויאמר יהוה
 אלי השליכתו אלהי יציר ארזי הקד
 אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים

10

מחולקת

תרד אה
 וישיצתי ית תלתא פרנסיא כקדיה ופקח הוסיע בלעון
 בתלתין שבין כקדיה מליך תרתין טעון פקח מליך עשרין
 טעון והוסיע מליך תכפ שנין ואימחשבו עמי לשתא
 דככוס תלתין טעון סבוס ירה חר וימא לשתא רחוק
 מימדי יתהון על דנפשתהון קצת בפולחני

הנפת ואשך אתו בית יהוה אל הויעד
 ואמר לי כתב דוכרן עוכר יהוה מולש
 כתבא ורמיתו יתיה לבית מקדשא לחנות
 יד אמרכל ארבע חלה דיקרת דחלתו
 בעניהו וכתבית דוכרן ועוכר יהוה מולש
 כתבא ורמיתו יתיה לבית מקדשא לחנות
 לתחות יד אמרכל ארבע ואגרע את
 מקלי הטע את החבלים להפר את
 האחוה בין יהודה ובין ישראל ואותות
 ית עוכר נצר מלכא דבבל על עקיקה
 מיד שבטא דבית יהודה ואגליתו
 יתיה על דאשניאו קיימא אתאישן
 דבית יהודה כאחיהו בני ישראל
 והאמר יהוה אלי עוד קח
 לדבלי רעה אוילי ואמר לי עוד
 אחיל אית נבי על פרנסא טפשא כי
 הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחות
 לא יפקד והנער לא יבקש והנשבות
 לא ירפא הנעבה לא יכלכל ובשר
 הבריאה יאכל ופרסיהו יפיק ארו
 אכיהא את מקים פרנסא בארעא
 דשע לא יכע וד איטלטלו לא יתבע
 דתבירין לא יסי דקיימין לא יסובר
 וניכבי עתידא יכח ושאר הוץ יצמר
 הוץ רעי האליל עוב הצא
 חרב על זרוש ועל עין זמית זרוע
 זבש תיבש ועין זמית כהה תכה וי
 על פרנסא טפשא דאיתפקור ליה
 עמא לפרנסא דהוא רמי לטבתא וס
 דכתיבה בידיה ועניה על שמינתא
 למיכס דרעה מיכס תיבש ועניה
 דמינתא מיכסא תיכח
 משא דס יהוה על ישראל נאם יהוה

עסקה שמעם ויסר ארץ ויגר רוח אדם
 בקרבן מיטל פיתוציא דלי על ישראל עב
 ית לא שמיא ושלל ארעא וכדא
 רוחא דא נשאב עוהי הנה אנכי טס
 את ירושלים סה רעל לכל העמים סביב
 ונם על יהודה יהיה כע צור על ירושלים
 האנא משווי ית ירושלים מאו מלי רוי
 לכל עמיא סחור סחור ואה דבית יהו
 תנועון עמיא מיד אנקין בעיור א
 לירושלים והיה ביום ההוא אשים את
 ירושלים אבו מעמסה לכל העמים כל
 עמסיה שרוט ישרטו ותאספו עליה
 כל עיי הארץ ויהו בעידתא ההוא א
 אישו ית ירושלים אבו מקלא לכל
 עמיא כל אנפיה איתבזא יתבזון
 ויתבנשון עליה כל עמי ארעא ביום
 ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמיון
 ורכבו בטוענו ועל בית יהודה אפקח
 את עיני וכל סוס העמים אכה מעורו
 בעידתא ההוא אב י אימחי כל סוסנות
 עמיא בטפשות אורכיהו במשועמיותא
 ועל רבית יהודה אילי ית גבירתי לי
 לא יסבא לחון וכל סוסות עמיא
 אימחי בסמיותא ואמרנ אלפי יהודה
 בלבב אמצה לי ושבו ירושלים ביהו
 צבאות אלהיהם וימרו רבירי יהו
 בליבחו אישתבח פורקן ליתבי זרוע
 במימרא דלי עבא איהו ביום ההוא
 אשים את אלפי יהודה בכור אטבעעס
 וכלפיר אטבעמיר ואכלו על זמין ועל
 שמיאל את כל העמים סביב וישברו
 ירושלים עוד תחתיה בירושלים בעידתא

12

והוא אישוי יתברכי יהודה בלבוש
 דוד באע"א וכבעור דאיטיא בעמירא
 ועזון מן דרומא ומן ציפונא את כל עמקי
 עממא סח סח ותיתכ ירוש עור באתרה
 ותצלה בירוש והושע יהוה את אהלי
 יהודה בר אשעה למען לאתער לתפלות
 בית דוד ותפארת ישבי ירושלים על
 יהודה ויפרוק מית קירו ארבות יהוד
 בקדמיתא בריל דלא תסג איתרבות
 בית דוד ואיתרבות עתבי ירוש על
 רבית יהודה ביום ההוא יע יהוה בער
 ישבי ירושלים והיה הנבשל מהם ביום
 ההוא כדוד ובית דוד באלהים כלאן
 יהוה לפניהם בעדנא ההוא אירחם
 על יתבי ירוש והי דחלש בהון בעדנא
 ההוא כדוד ובית דוד ברסבין יצחון
 במלאכא דיי קדמיהון והיה ביום
 ההוא אבקש להשמיד את כל העים
 תבאים על ירושלים והי בעדנא ההוא
 איתבע לשיצאה ית כל עממיה רבן
 ומתכנפון ואתו על ירוש ושפכתו
 בית דוד ועל ישבי ירושלים רוח חו
 ותחנינים וחביטו אלי את אשר דקרן
 וספרו עליו כמספר על היחיד והמר עליו
 בהמד על הבכור ואישפך על רבית דוד
 ועל יתבי ירוש רוח חסד ורחמין ויבען
 מן קרבי על דאטלטלו ויספרון עלוה
 במא דספרון על יחידא וימחון עלוה
 במא דממין על בזורא ביום ההוא יע
 המספר בירושלים כמספר הדדמון
 בבקעת מגדון בעדנא ההוא יסג
 מספרא בירושל כמספרא דאחאב בר

עמרי רקטל יתיה הדדמון סטדמון
 וכמספרא דיושיה בר אמון רקטל יתיה
 פרעה חצרא בבקעת מגדון וספדה הי
 הארץ משפחות משפחות לבד משפחות
 בית דוד לבד ונשיהם לבד משפחות לבת
 נתן לבד ונשיהם לבד ויספרון דמירי
 ארעא ורעיו ורעיו גבריהון לחור
 ונשיהון לחור ורעית שלמה מלכא
 דוד לחור ונשיהון לחור ורעית בית
 נתן נכחא בר דוד גבריהון לחור ונשיהון
 לחור משפחת בית לוי לבד ונשיהם
 לבד משפחת השמע לבד ונשיהם
 לבד ורעית בית לוי גבריהון לחור ונשיהון
 לחור ורעית בית מרדכי בר יאיר בר
 שמע גבריהון לחור ונשיהון לחור כל
 המשפחות הנשאות משפחות מ
 משפחות לבד ונשיהם לבד מורעית
 דישרא דישת ארא ורעיו ורעיו
 גבריהון לחור ונשיהון לחור ביום
 ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד
 ולישבי ירושלים לחטאת ולעדה בע
 בעדנא ההוא יהי אולפן אוריתא על
 כמכוע דמין לבית דוד וליתבי ירוש
 ואיטבוק לחוביהון כמא דמידבון במי
 אריותא ובקטס תורתא דחטאתא
 והיה ביום ההוא נאסיהוה עכאורת
 אכרית את שמות העצבים מן הארץ
 ולא יזכרו עוד תם את הנביאים ואת
 רוח הטמאה אעביר מן הארץ ויהי
 בעדנא ההוא אמי עבא אישועי ית
 שום טענות עממיה מן ארעא ולא יהי
 דוכרן משומיהון עוד ואף ית גביו פ

6/3

10m

ויספכתו על גיה
 תרין ירוש
 ויספך על בית דוד ועל יתבי ירוש רוח נבואה וליחא דקישין וכן
 בתר כדון יפק משפחה בר אפרים ואחא קרבא סיק ון רקטל ויהיה
 קדם ברעא דירוש ויספך בלוק לוחי וירעון מינ כחול מא דקדו עממיה
 ליטוה בר אפרים ויספך עלוה במא דספרון אמי ואסי על בר
 יחידא וימחרון עלוה במא דממדין על בזורא

379R

ויסופון ותלתא יפותאר בה והכאת את
השלישית באש וצרפתים כערה את
הכסף וכחנתים כבחן את הזהב הואיקרא
בשמי ואני אענה אתו אמרתו עמי הוא
והוא יאמר אלהי ואעיל לית תלתא בעקא
בכור דאישא ואיצרופיעו כמאד צרפון
ית כספא ואכחניעון כמא דבחנין ית
דחבא הוא יעלי בשמי ואנא איקביל
צלחיה אמרתו עמי הוא והוא יאמר אמי

הנה זום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך
הא יומא עתיד למיתני מוך יי ויפלשנית
וערא נכמו עממיא בניך דרופ ואספת
את כל העינים אל ירושלים למלחמה ועלמה
העיר ונכסו הבתים והנשים תשגלנה
ויצא חצי העיר בעלה ויתר העם לא
יכרת מן העיר ואכנישית כל עממיא
לירופ לאנחא קרבא ותתכביש קרתא
ויתבזוון בתיא ונשוא ישתכבן ויפוק
פלגא דקרתא בעלותא ושאר עמא לא
יפקוק מן קרתא ויצא יהוה תלחם בגינים
ההם ביום הלחמו ביום קרב ויתגלי יי
וענה קרבא בעממיא האיעו מוס אעחוקיה
קרב על ימא דסוק ועמדו רגליו ביום
ההוא על הר היותם אשר על פני
ירושלים מקדם ונבקע הר היותים מחצו
מזרחה וימה צא גרולה מאד ומש חצי
הר צפונה וחצו נגפה בעירנא ההוא
וסב לבידיה שופרא רבא ויתקע בידו
עמרא יבבין לאחאה מיתנא ויתגלי בג
בצורתיה בעירנא ההוא על טור ויתנא
דעל אפי ירושלים ממדינא ויתבצע טור

שיקרא ותתרוח מסאנא אכטיל מן ארעא
והיה כי יצבא איש עור ואמרו אליו אמי
ואמו ילדין לא תחיה כי שקר דכרד
בטם יהוה ודקרוהו אביו ואמו ילדו בה
בהנבאו ויהי ארי יתנבי גבר עור וימרו
ליה אבותי ואימיה ילדוהו לא תקיים
שיקרא מלילתא כשמא רוי ויחדוניה
אבותי ואימיה ילדוהו מאיתעביותיה
והיה ביום ההוא יכשו הנביאם איש
מחיונו בהתעבאותו ולא ילבשו אות
שער למען פשו ויהו בעירנא ההוא
יכהנו נביי שיקרא אנך מנבאתיה נא
באיתעביותיה ולא יתעבון עוד שקר
בדיל לא לפא מרבין ואמר לא נביא
איש עבר ארמיה אנבי כי אדם הקנע
מנעורי וימר לא נבי אנא גבר פלח
בארעא אנא ארן אינשא אקניע
מנעורי ואמר אליו מה המכות האלה
בין ידך ואמר אשר הכיתי בית מאתני
וימר ליה מה מוחתא האליו דאתאה
עלנא הלא בעברי דנא וימר יאות
לקינא בחוכין דרחימנא
חרב עורי על רעי ועל גבר עמית נאם
יהוה צבאות הר את הרעה ותפועינה
הצאן והטובתי ידו על הצערים חרבא
איתגלא על מלכא ופל שלטונא חסריה
דכוותיה דרמי ליה צב וצבא קטול
ית מלכא ויתבדרון שילטונא ואתיב
מחת גבורתי על תנינא והיה בכל
הארץ נאם יהוה פי שנים בה יכריתו
וצועו השלישית יותר בה והיה בכל
ארעא צב ו יתרון חולקין דסה ושתמין

4
מסורה
דמסורה
דמסורה

תשכבה
פ

מסורה

מסורה

ויתא מפלגה למד תחא למערבא חילא
 רבא לחרא ויתלשפלגיה דטורא ליני
 לעיפונא ופלגיה לדומיא ונסתם גאחר
 כי יגיע גאחרים אל אצל ונסתם מאעד
 נסתם מפני הרע שבבימי עזיה מלך
 יהודה ובא יהודה אל ה' וכל קדש וכענין
 ונסתם חילא דטורא ארי ימני חילת
 טוריא לאצל ותיערקון במיא דערקתון
 מן קדם העא רחוק ביומי עתיה מלך
 שיבטא דבית יהודה ותגללי אהיוכל
 קריטוריה עמיה ויהי ביום
 ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון ויהי
 בערבא ההוא לא יהיה צהורא אלהוקיה
 עליו ויהי יום אחר הוא יורע ליהודה
 לא יום ולא לילה ויהי לעת ערב יהיה
 אור ויהי יומא חר הוא ירע קד ילא
 בצהור ימס ולא בקבל לילי ויהי לעדן
 רמשא יהי צהורא ויהי ביום ההוא
 יצאו מים חיים מירושלם חצים אל
 הים הקדמני וחצים אל הים האחרון
 בקיץ ובחורף יהיה ויהי בערבא ההוא
 יהי נפיק ממוע דמיין מירושלם פלגתון
 לימא מדתחאה ופלגתון לימא מערבא
 בקיטא ובסתיו יהון נפקין
 ויהי יהיה למלך על כל הארץ ביום
 ההוא יהיה יהיה אחר ושמו אחר ותתלי
 מלכותא דני על כל יתבי ארעא בערבא
 ההוא ופלחוק יפתת חר ארי טמיה
 יגיב בעלמא לית ברמיה יסוב כל
 הארץ בערבא מנבע לדמון נגב ירום
 מירושלם וראמה וטובה תחתיה למשע
 בנימן עד מקום שער הדאשון עד

קפאון
 יום יום
 חר חר
 חר חר
 חר חר
 חר חר

שער הפנים ומעל חננאל שר יקב
 המלך יקפה כל ארעא כמי שרא מנע
 לדמון הרוב ירושלם ותעריב ותיתוב
 באתרו למתדע שיבט בנימן עד אתר
 תרעא קדמאה עד תרע וותא מעל
 פקום עד שיחי מילכא השבו בה וחדס
 לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח
 ויתבון בה וקטלא לא יהי עוד ותיתב
 ירום לרוח ואת תהיה
 המנפה אשר ית יהיה את כל העמים
 אשר צבאו על ירושלם המקבשרו
 והוא עמד על רגליו ועינו המקנה טור
 בחוריהו ולשונו תמק בפיהם ודא
 תהי מחתא דיומיו יית כל עמיה
 דמתבנשין ואתן על ירום יתמסו בסיה
 והוא קאים על רגליו עתיה יתמסו
 בגלע יהוה ולישנהו יתמסי בפומיהו
 ויהי ביום ההוא תהיה מהומת יהודה
 רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועתה
 ירו על יד רעהו ויהי בערבא ההוא יהי
 שיגש קטלא קדם יי סג בהו ויתקפו
 צבר ביד חבריה ותיתלש יהיה עים
 ירא דחבריה ונס יהודה תלחם בני
 מירושלם ואפת חיל כל העים סביב
 והבוכסו ובערים לרב מאד ואחדות
 יהודה יתונן עמיה ביד אנקין לא
 לאגחא קרבא בירושלם ויכנשו נכס
 כל עמיה אסח סח דהבא וכספא ולישון
 לסג לחדא וכו תהיה מגפת הפוסה פוד
 הנזיל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה
 במחנות ההמה כמגפת הזאת וכן תהי
 מחת סוסיא כמרבא נגילא חמירא

חר
 חר

